

[Handelsministeren.]

(N. K. Kristensen) omtalte Lovforslagets § 1. Der er ikke rettet noget i § 1, den har samme Ordlyd som i den nugældende Lov, og jeg vil derfor ogsaa mene, at Loven i Fremtiden vil blive administreret som hidtil, det vil sige, at man som hidtil vil tage alt muligt Hensyn til de virkelige Andels-selskaber, saaledes at de virkelige Andels-selskaber ikke kommer ind under Aktie-selskabsloven. Det er baade Overregistrators og Ministeriets Syn paa dette Forhold. I den Tid, jeg har haft den Ære at være Handelsminister, er der heller ikke fra min Side sket nogen Kursændring i saa Hen-seende, og jeg vil vægre mig ved at tro, at nogen anden Minister vil fremtvinge en saadan Ændring. Jeg maa altsaa mene, at den valgte Formulering er den rigtige, og at det ogsaa vil være muligt at administrere Loven tilfredsstillende for Andelsselskaber-nes Vedkommende.

Jeg lovede ved anden Behandling det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), at jeg skulde bringe Spørgsmaalet om Skattefrihed videre til Finansministeren, og naar Lovforslaget er blevet ophøjet til Lov, skal jeg ogsaa sørge for, at det sker.

I øvrigt vil jeg, som jeg gjorde til at begynde med, takke de ærede Medlem-mer, der har anbefalet Lovforslaget til Ved-tagelse.

Bramsnæs: Jeg beklager, at den højt-ærede Handelsminister ikke vilde svare paa det af mig til ham rettede Spørgsmaal, men gik uden om det ved at forsøge at faa Tinget til at tro, at det er en Sag, der henhører under Justitsministeriet. Selv om det nu var en Sag, der henhørte under Justits-ministeriet, er det en saa vigtig Sag, at den højtærede Handelsminister, som har med Næringslivets Forhold at gøre, paa ingen Maade vilde kunne slippe med en saadan Henvisning. Men det er jo ganske urigtigt, at Spørgsmaalet henhører under Justits-ministeriet. Hvis den højtærede Minister vil gøre sig den Ulejlighed at gennemlæse § 60 i det Lovforslag, som nu er til Behand-ling, vil han opdage, at det er et Spørgs-maal, der vedrører Handelsministeriet. § 60 indeholder nemlig udelukkende Bestemmel-ser om, hvorledes man skal gaa frem ved Likvidation af Aktieselskaber. Der er Be-stemmelser om, hvorledes Likvidatorer skal vælges, hvorledes Overregistrator eventuelt skal vælge Likvidatorer, hvorledes Over-registrator skal fastsætte Honorarer for de

Likvidatorer, han vælger, o. s. v., o. s. v., med andre Ord, alle Likvidationsbestem-melser om Aktieselskaber, som har praktisk Betydning, findes i Lovforslaget, og det, vi har foreslaaet, betyder kun en Udvidelse af den Ret, der nu er givet Overregistrator til at bestemme Likvidatorernes Honorarer, naar han selv udnævner disse, til, at han ogsaa skal godkende Honorarerne, naar andre udnævner dem — en simpel Ud-videlse af de Bestemmelser, der findes i § 60. Jeg maa sige, at jeg synes, det er let sluppet, hvis Ministeren tror at kunne komme uden om denne Sag ved at sige, at den hører under Justitsministeriet.

Nej, Sagen burde ordnes her, hvis man vil gøre noget for dens Løsning, og derfor spurgte jeg den højtærede Minister, om han agtede at gøre noget paa anden Maade, siden han har nægtet at gøre noget under Aktieselskabslovens Behandling, idet jeg gik ud fra, at naar man ikke vilde røre ved Spørgsmaalet her, maatte man have en eller anden Plan, hvorefter det kunde tages op. Hvis man ikke har det, vil det altsaa sige, at Ministeriet ønsker at lade Likvidato-terne handle ganske som de vil i Fremtiden. Det er formodentlig den højtærede Handels-minister bekendt, at der har været nogle Sa-ger af den Art fremme i den senere Tid, Sager, som har vakt meget betydelig Op-mærksomhed, og det underer mig noget, at denne Opmærksomhed ikke er trængt in-denfor Ministeriets Kreds, hvilket den alt-saa ikke er. Ministeriet har ikke opdaget, at her er et Spørgsmaal, som trænger til Overvejelse. Den sidste Sag af den Art var den, jeg nævnte ved Lovforslagets anden Behandling, hvor det drejede sig om Li-kuvidation af nogle Forsikringsselskaber, og hvor to Likvidatorer, nemlig Højesterets-sagfører Winther og Direktør Svend Bram-sen, som Likvidationshonorarer havde be-regnet sig 180 000 Kr. eller 90 000 Kr. hver. Dette blev der protesteret imod paa et Kreditor-møde, og det var ikke af nogle Arbejdere, der var forargede over, at man skummer Procenter og al den Slags, som man plejer at paastaa, at Arbejderne tager Forargelse af, nej, det var af Likvi-dationskomiteen for en Bank, som er Kre-ditor, altsaa Folk, som er vant til at be-handle saadanne Sager og som i Alminde-lighed ikke er saa bange for, at der kan blive et pænt Honorar til de Folk, der har med de Sager at gøre. De sagde: dette er for galt, det kan man ikke finde sig i, det maa der protesteres imod, og det bliver der altsaa, idet man vil forsøge, om man